

וְתִקְוֶנִין אֵלֶיךָ אֶסְתַּלְקוּ (מֵאַחַר) לְאַתֵּר אַחֲרָא. וְאַף עַל
 גַּב דְּהָכָא אֶתְמַר טְפִי, וְאַסְתַּלִּיק בְּמִתְקָלָא עֲלָאָה
 וְתִתְאַה, וְשְׁלֵמָה מְלָפָא אֶמְרֵן, וְאַצְטְרִיכְנָא לְפִרְשָׁא
 לֹון. וְפָאָה חוּלְקָהוֹן דְּצַדִּיקָא יִתִיר, דְּיִדְעִין אֲרַחָא
 דְּקִדְשָׁא בְּרִידָה הוּא, וְהָכָא כֵּלָא אֶתְגַּלְיָא לְיִדְעֵי מְדִין.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, זְבוּלָן וְיִשְׁשַׁכָּר הִנְאִי עֲבָדוּ, חַד
 יְתִיב וְלָעִי בְּאוּרֵי תָא, וְחַד נָפִיק וְעָבִיד
 פְּרַקְמִטָּא, וְתַמּוּד לְיִשְׁשַׁכָּר, דְּכִתִּיב, (משלי ג) וְתוֹמְכִיָּה
 מְאוּשָׁר. וְהָוָה פָּרִישׁ בְּיָמֵי לְמַעְבַּד פְּרַקְמִטָּא,
 וְחוּלְקִיָּה חָבִי הָוָה, דְּהָא יִמָּא הָוָה אַחְסֵנִיתִיה. וּבְגִינֵי
 כֶּךָ קָרִי לִיָּה יֶרֶךְ. דְּרַפִּיָּה דְּיֶרֶךְ לְנַפְקָא וְלַמִּיעֵל, הָדָא
 הוּא דְּכִתִּיב, (דברים לג) שְׂמַח זְבוּלָן בְּצֵאתְךָ וְיִשְׁשַׁכָּר
 בְּאַהֲלִיךָ. לְחוּף יָמִים יִשְׁכּוֹן, בְּאֵינוֹן פְּרִיִשֵׁי יָמִים,
 לְמַעְבַּד פְּרַקְמִטָּא. לְחוּף יָמִים, אַף עַל גַּב דְּחַד יִמָּא

לשון הקודש

עָשׂוּ. אַחַד יוֹשֵׁב וְעוֹסֵק בְּתוֹרָה, וְאַחַד
 יוֹצֵא וְעוֹשֵׂה מִסְחָר, וְתוֹמֵךְ בְּיִשְׁשַׁכָּר,
 שְׂפָתוֹב (משלי ג) וְתוֹמְכִיָּה מְאוּשָׁר. וְהָיָה
 פּוֹרֵשׁ לַיָּמִים לַעֲשׂוֹת מִסְחָר, וְחָלְקוּ כֶּךָ
 הָיָה, שְׁהָרֵי הַיָּם הָיָה יִרְשָׁתוֹ. וְלִכְּזֵן קוֹרָא
 לוֹ יֶרֶךְ. דְּרֶךְ הַיֶּרֶךְ לְצֵאת וְלַחֲפִיָּס. זֶהוּ
 שְׂפָתוֹב (דברים לג) שְׂמַח זְבוּלָן בְּצֵאתְךָ
 וְיִשְׁשַׁכָּר בְּאַהֲלִיךָ. לְחוּף יָמִים יִשְׁכּוֹן –
 בְּאוֹתָם יוֹרְדֵי הַיָּם לַעֲשׂוֹת מִסְחָר. לְחוּף

כִּי לֹא תִמְנּוּ וְגו'. וְתִקְוֶנִים אֵלֶיךָ אֶסְתַּלְקוּ
 וְאַחַר לְמִקּוֹם אַחֲרָא. וְאַף עַל גַּב שְׂפָאָן
 נְאֻמָּה יוֹתֵר, וְעֲלָה בְּמִשְׁקַל עֲלִיּוֹן
 וְתַחֲתוֹן, וְשְׁלֵמָה הַמְלָךְ אֶמְרֵם
 וְהַצְטְרַכְנּוּ לְפִרְשָׁם. אֲשֶׁרֵי חֲלָקָם שָׁל
 הַצְדִּיקִים יוֹתֵר, שְׂיִוְדָעִים דְּרֶךְ הַקְּדוּשָׁה
 בְּרִידָה הוּא, וְכֵאֵן הַכֵּל הַתְּגַלָּה לְיִוְדָעֵי
 מְדוּת.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, זְבוּלָן וְיִשְׁשַׁכָּר הִנְאִי

הָוָה לֵיהּ בְּאַחֲסַנְתִּיהּ, בְּתַרְיֵן יַמִּין שְׂרַיָּיא.

רַבִּי יוֹסִי אָמַר, כָּל שְׂאֵר יַמִּין הוּוּ מְחַדְרֵן קַרְפּוֹלִין
בַּיָּמָא דִּילֵיהּ. וְהוּא לְחוּף אֲנִית, אֲתֵר דְּכָל
אַרְבִּין מִשְׁתַּבְּחִין לְמַעַבְד סְחוּרְתָא. וַיִּרְכָּתוּ, אָמַר רַבִּי
חִזְקִיָּה יִרְכָּתִיהּ דִּילֵיהּ מְטִי עַל סֵפֶר צִידוֹן, וְתַחוּמָא
פְּרִישׁ לְהָהוּא אֲתֵר, וּפְרַקְמִטְיָא דְכָל מְאַרֵי סְחוּרְתָא,
סְחַרִּין וְתַיִבִין בְּסְחוּרְתֵיהוּ לְהָהוּא אֲתֵר.

רַבִּי אַחָא אָמַר, כְּתִיב, (ויקרא ב) וְלֹא תִשָּׁבֵית מְלַח
בְּרִית אֱלֹהֶיךָ מֵעַל מִנְחַתְךָ עַל כָּל קֶרְבְּנֶךָ
תִּקְרִיב מְלַח, וְכִי אֲמַאי מְלַח. אֲלֵא בְּגִין דְּאִיהוּ
מְמַרְק וּמְבַשֵּׁם מְרִירָא לְאַטְעָמָא, וְאִי לָאו הָוִי (בְּגִין)
מְלַחָא, לָא יָכִיל עֲלָמָא לְמַסְבַּל מְרִירָא. הָדָא הוּא
דְּכְתִיב, (ישעיה כו) כִּי כַּאֲשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ לְאָרֶץ צַדֵּק לְמַדּוֹ
יִזְשְׁבֵי תִבְל. וְכְתִיב, (תהלים פט) צַדֵּק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן בְּסֵאֶךָ.

לשון הקודש

ושבים בסחורתם לאותו מקום.
רַבִּי אַחָא אָמַר, כְּתוּב (ויקרא ב) וְלֹא
תִשָּׁבֵית מְלַח בְּרִית אֱלֹהֶיךָ מֵעַל
מִנְחַתְךָ עַל כָּל קֶרְבְּנֶךָ תִּקְרִיב מְלַח. וְכִי
לְמַה מְלַח? אֲלֵא מִשּׁוּם שְׁהוּא מְמַרְק
וּמְבַשֵּׁם אֶת הַמֶּר לְתַת לוֹ טַעַם, וְאִם לֹא
הָיָה (מִשּׁוּם) מְלַח, לֹא יָכֹול הָעוֹלָם לְסַבַּל
אֶת הַמֶּר. וְהוּוּ שְׁכַתוּב (ישעיה כו) כִּי כַּאֲשֶׁר
מִשְׁפָּטֶיךָ לְאָרֶץ צַדֵּק לְמַדּוֹ יִשְׁבֵי תִבְל.

ימים - אף על גב שנים אחד היה
בִּירְשָׁתוֹ, בְּשַׁנֵּי יָמִים הוּא שׁוּרָה.
רַבִּי יוֹסִי אָמַר, כָּל שְׂאֵר הַיָּמִים הָיוּ
מְחַפְּשִׁים סְחוּרָה בַּיָּם שְׁלוֹ. וְהוּא לְחוּף
אֲנִית, מְקוּם שְׁשֵׁם נִמְצְאוֹת כָּל הָאֲנִיתוֹת
לְעִשׂוֹת סְחוּרָה. וַיִּרְכָּתוּ, אָמַר רַבִּי
חִזְקִיָּה, יִרְכָּתוּ מְגִיעָה עַד גְּבוּל צִידוֹן,
וְתַחוּם שְׁלוֹ נִפְרָד עַד אוֹתוֹ מְקוּם,
וּסְחוּרָה שָׁל כָּל בְּעֲלֵי הַסְּחוּרָה סוּבְבִים,

וּמַלְחָה אִיהוּ בְרִית דְּעֵלְמָא קַיִימָא בֵּיהּ. דְּכַתִּיב, (ירמיה לג)
אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה חֻקֹּת שָׁמַיִם
וְאָרֶץ לֹא שָׁמַתִּי. בְּגִין כֹּךְ, אֶקְרִי בְרִית אֱלֹהֵיךָ, וְאֶקְרִי
יָם הַמַּלְחָה, וַיִּמָּא אֶקְרִי עַל שְׁמִיּוֹת.

רַבִּי חֵיִיא אָמַר, כְּתִיב, (תהלים יא) כִּי צַדִּיק ה' צְדָקוֹת
אָהֵב, דָּא מַלְחָא בַּיּוֹמָא (בַּמַּיָּא). וּמֵאֵן דְּפָרִישׁ לִזְוֵן,
גָּרִים לְגִרְמִיָּה מוֹתָהּ. בְּגִין כֹּךְ כְּתִיב, לֹא תִשְׁבֹּת
מַלְחָה, דְּהָא דָּא בְּלֹא דָּא לֹא אֲזֵלָא.

אָמַר רַבִּי אַחָא, יָם חַד הוּא, וְאֶקְרִי (שמות מח) יָמִים.
אֲזֵלָא אַתְרַּא אֵית בַּיּוֹמָא דְּאִיהוּ מִיּוֹן צְלִילָן,
וְאַתְרַּא דְּאֵית בֵּיהּ מִיּוֹן מְתִיקָן, וְאַתְרַּא דְּאֵית בֵּיהּ מִיּוֹן
מְרִירָן, בְּגִין כֹּךְ יָמִים קָרִינָן, וְעַל דָּא לְחוּף יָמִים.
אָמַר רַבִּי אַבָּא, כָּל שֶׁבֶטָא וְשֶׁבֶטָא, וְכָל חַד וְחַד
קִשְׂרָא חַד, מֵאֵינוֹן קִשְׂרִין דְּמִתְחַבְּרָן בְּגוּפָא.

לשון הקודש

ומי שמפרידם גורם לעצמו מיתה, לכן
כתוב לא תשבית מלח, שהרי זה לא

הולך בלי זה.

אמר רבי אחא, ים אחד הוא, ונקרא
ימים. אלא יש מקום בים שהוא מים
צלולים, ויש מקום שבו מים מתוקים,
ויש מקום בו מים מרים, ולכן קוראים
ימים, ועל זה לחוף ימים. אמר רבי
אבא, כל שבט ושבט וכל אחד ואחד

וכתוב (תהלים פט) צדק ומשפט מכון
כסאך.

ומלח היא ברית שהעולם עומד בו,
שכתוב (ירמיה לג) אם לא בריתי יומם
ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי.
ולכן נקרא ברית אלהיך, ונקרא ים
המלח, והיום נקרא על שמו.

רבי חייא אמר, כתוב (תהלים יא) כי צדיק
ה' צדקות אהב, זה המלח בים ובמים,

רַבִּי אֲבָא הָוָה יְתִיב לִילֵיאַ חַד וְקָם לְמַלְעֵי
בְּאוּרֵייתָא. עַד דְּהָוָה יְתִיב, אָתָּא רַבִּי
יוֹסִי, וּבְטַשׁ אֶפְתְּחָא. אָמַר, סִיפְטָא בְּטוּפְסָרָא
קַפְטָלֵי שְׂכִיחֵי.

יְתִיבוּ וְלַעֲוֵי בְּאוּרֵייתָא. אֲדַהְכִי קָם בְּרִיָּה דְּאוּשְׁפִיזָא
וְיְתִיב קַמְיֵיהוּ, אָמַר לֹזֵן מָאי דְכְתִיב, (יהושע ב)
וְהַחַיִּיתֶם אֶת אָבִי וְאֶת אִמִּי וְגו'. וְכְתִיב וּנְתַתֶּם לִי
אוֹת אֲמַת. מָאי קָא בְּעֵאת מְנִיָּהוּ. אָמַר רַבִּי אֲבָא
יְאוּת שְׁאַלְתָּ, אֲבָל אֵי שְׁמַעְתָּ מִיַּדִּי אֵימָא בְּרִי. אָמַר,
תּוּ שְׁאַלְתָּא, דְּהָא אֵינּוֹן יְתִיבוּ לָהּ מַה דְּלֹא בְּעֵאת
מְנִיָּהוּ, דְכְתִיב, אֶת תְּקוּנַת חוּט הַשָּׁנִי הִזְהָה תְּקַשְׂרֵי
בְּחִלּוֹן וְגו'.

אֲלֵא הָכִי אוֹלִיפְנָא, הִיא בְּעֵאת סִימְנָא דְחַיִּי,
דְכְתִיב וְהַחַיִּיתֶם אֶת אָבִי וְגו', וְאַמְרָה, סִימְנָא

לשון הקודש

שְׂכִיבֹב (יהושע ב) וְהַחַיִּיתֶם אֶת אָבִי וְאֶת
אִמִּי וְגו', וְכָתוּב וּנְתַתֶּם לִי אוֹת אֲמַת,
מַה רְצַתְהָ מֵהֶם? אָמַר רַבִּי אֲבָא, יָפָה
שְׁאַלְתָּ, אֲבָל אִם שְׁמַעְתָּ דְבַר – אָמַר
בְּנִי. אָמַר, עוֹד שְׁאַלְהָ, שְׁהֲרִי הֵם נְתַנוּ
לָהּ מַה שְׁלֹא רְצַתְהָ מֵהֶם, שְׂכִיבֹב אֶת
תְּקוּנַת חוּט הַשָּׁנִי הִזְהָה תְּקַשְׂרֵי בְּחִלּוֹם וְגו'.
אֲלֵא כִּךָ לְמַדְנֵי, הִיא רְצַתְהָ סִימְנָא חַיִּים,

קֶשֶׁר אַחַד מֵאוֹתָם קֶשֶׁרִים שְׂמַתְחַבְּרִים
בְּגוּף.

רַבִּי אֲבָא הָוָה יוֹשֵׁב לִילָה אַחַד, וְקָם
לְעַסְק בְּתוֹרָה. עַד שְׁהָיָה יוֹשֵׁב, בָּא רַבִּי
יוֹסִי וְהִכָּה בְּפִתְחָא. אָמַר, בְּתַבַּת הַשָּׁרִים
מְצוּיִים תְּכַשִּׁיטִים.

יְשֻׁבוּ וְעַסְקוּ בְּתוֹרָה. בֵּין כִּךָ קָם בֶּן
הַמְּאָרְחָ וַיֵּשֶׁב לְפָנֵיהֶם. אָמַר לָהֶם, מַה

דַּחֲוֵי לָא שְׂרִיָא, אֶלָּא בְּאוֹת אֲמַת, וּמֵאֵי אִיהוּ אוֹת
אֲמַת, דָּא אַתּוּ, בְּגִין דְּבִיה שְׂרִיָין חֵיִין. חָכְי
אוֹלִיפְנָא, סִימְנָא דְּמֹשֶׁה קָא בְּעֵאת, וְאִינוּן אֲמַאי
יִהְבוּ לָהּ תַקְנוֹת חוּט הַשְּׁנִי.

אֶלָּא אִינוּן אֲמַרֵי, מֹשֶׁה הָא אֶסְתַּלַּק מֵעֲלָמָא, דְּהָא
אֶתְבְּנִישׁ שְׂמִשָּׂא, וְהָא מָטָא זְמָנָא דְּסִיחָרָא
לְמוֹשֶׁלַט, סִימְנָא דְּסִיחָרָא אִית לָן לְמִיחָב לָךְ, וּמֵאֵי
אִיהוּ, תַקְנוֹת חוּט הַשְּׁנִי הַזֶּה. בְּמַה דְּאֶתְ אֲמַר, (שיר
השירים ד) בְּחוּט הַשְּׁנִי שְׂפִתוֹתֶיךָ. סִימְנָא דִּיהוֹשֻׁעַ יְהִיא
גְבַר, בְּגִין דְּשׁוֹלְטָנוּתָא דְּסִיחָרָא הַשְּׂתָא. קָמוּ רַבֵּי
אָבָא וְרַבֵּי יוֹסִי (דף רמב ע"א) וּנְשָׁקוּהוּ. אֲמַרוּ, וְדָאֵי זְמִין
אַנְתָּ לְמַחְוֵי רִישׁ מְתִיבְתָא, אוּ גְבָרָא רַבָּא בִּישְׂרָאֵל,
וּמַעֲנוּ. רַבֵּי בּוֹן.

תו שְׂאִיל וְאֲמַר, בְּנוֹי דִּיעֲקֹב בְּלָחוּ תְרִיסַר שְׁבַטִין,

לשון הקודש

לָנוּ לְתַת לָךְ, וּמַהוּ? תַקְנוֹת חוּט הַשְּׁנִי
הַזֶּה, כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר (שיר ד) בְּחוּט הַשְּׁנִי
שְׂפִתוֹתֶיךָ. סִימְנָא שֶׁל יְהוֹשֻׁעַ יְהִיָּה אֶעֱלֶךְ,
מְשׁוּם שְׂפַעַת שְׁלִטוֹן הַלְבָנָה. קָמוּ רַבֵּי
אָבָא וְרַבֵּי יוֹסִי וּנְשָׁקוּהוּ. אֲמַרוּ, וְדָאֵי
עֲתִיד אַתָּה לְהִיּוֹת רֹאשׁ יְשִׁיבָה אוּ אִישׁ
גְּדוֹל בִּישְׂרָאֵל, וּמִיָּהוּ? רַבֵּי בּוֹן.

עוֹד שְׂאֵל וְאֲמַר, כָּל בְּנֵי יַעֲקֹב שְׁנַיִם
עֶשְׂרֵי שְׁבַטִים, הִסְתַּדְּרוּ לְמִטָּה כְּמוֹ

שְׂכָנוֹב וְהַחֲיִיתֶם אֶת אָבִי וְגו', וְאֲמַרְהָ,
סִימְנָא חֵיִים אִינוּ שׁוֹרָה אֶלָּא בְּאוֹת אֲמַת,
וּמַהִי אוֹת אֲמַת? זוֹ אוֹת ו', מְשׁוּם שְׂבֹ
שְׁרוּיִים חֵיִים. כְּךָ לְמַדְנֵי, סִימְנָא שֶׁל מֹשֶׁה
בְּקִשָּׁה, וְהֵם לְמַה נִּתְּנוּ לָהּ תַקְנוֹת חוּט
הַשְּׁנִי?

אֶלָּא, הֵם אֲמַרוּ, מֹשֶׁה הֲרֵי הִסְתַּלַּק מִן
הָעוֹלָם, שְׁהֲרֵי הִתְכַּנַּס הַשָּׁמַשׁ, וְהֲרֵי הִגִּיעַ
זְמַן הַלְבָנָה לְשִׁלְטַן, סִימְנָא שֶׁל הַלְבָנָה יֵשׁ

אֶתְסַדְרוּ לְתַתָּא בְּנוּנָא דְלַעִילָא, אִמַּאי אַקְדִּים
 בְּבִרְכָאן זְבוּלוֹן לְיִשְׁשַׁכָּר תְּדִיר, וְהָא יִשְׁשַׁכָּר
 אֲשֶׁתְּדִלוּתִיה בְּאוּרֵייתָא, וְאוּרֵייתָא אַקְדִּים בְּכָל אַתְר,
 אִמַּאי אַקְדִּים לִיה זְבוּלוֹן בְּבִרְכָאן. אֲבוּי אַקְדִּים לִיה,
 מִשָּׁה אַקְדִּים לִיה.

אַלָּא זְבוּלוֹן זָכָה עַל דְּאִפִּיק פְּתָא מְפוּמִּיה, וְיָהֵב
 לְפוּמִּיה דְּיִשְׁשַׁכָּר, בְּגִינֵי כֶּךָ אַקְדִּים לִיה
 בְּבִרְכָאן. מִחֲכָא אוּלִיפְנָא, מָאן דְּסָעִיד לְמַרְיָה
 דְּאוּרֵייתָא, נָטִיל בְּרְכָאן מֵעִילָא וְתַתָּא. וְלֹא עוֹד אַלָּא
 דְּזָכִי לְתִירֵי פְתוּרֵי, מַה דְּלֹא זָכִי בַר נֶשׁ אַחֲרָא. זָכִי
 לְעוֹתָרָא דְּיִתְבָּרַךְ בְּהַאי עֲלֵמָא, וְזָכִי לְמַתְוֵי לִיה
 חוּלְקָא בְּעֲלֵמָא דְּאֲתִי. הָדָא הוּא דְּכִתְיֵב, זְבוּלוֹן לְחוּף
 יָמִים יִשְׁכּוֹן וְהוּא לְחוּף אֲנִית. פִּינּוֹן דְּכִתְיֵב לְחוּף
 יָמִים, אִמַּאי וְהוּא לְחוּף אֲנִית. אַלָּא, לְחוּף יָמִים,
 בְּעֲלֵמָא דִּין. לְחוּף אֲנִיות, בְּעֲלֵמָא דְּאֲתִי, כְּמָא דְּאֲתִי

לשון הקודש

בעל התורה, נוטל ברכות למעלה
 ולמטה, ולא עוד, אלא שזוכה לשני
 שלחנות, מה שלא זוכה בן אדם אחר.
 זוכה לעשר שיתברך בעולם הזה, וזוכה
 להיות לו חלק בעולם הבא. והו שכתוב
 זבולן לחוף ימים ישכן והוא לחוף אנית.
 פינן שכתוב לחוף ימים, אז למה והוא
 לחוף אנית? אלא לחוף ימים – בעולם

שלמעלה, למה הקדים בברכות את
 זבולן ליששכר תמיד, והרי יששכר
 השתדלותו בתורה, ותורה מקדימה בכל
 מקום? למה הקדים את זבולן בברכות?
 אביו הקדים אותו, משה הקדים אותו?
 אלא זבולן זכה על שהוציא פת מפיו
 ונתן לפיו של יששכר, משום כך הקדימו
 בברכות. מפאן למדנו, מי שסועד את

אָמַר, (תהלים קד) שָׁם אֲנִיּוֹת יְהִלְכוּן וְגו', דִּתְמָן הוּא נְגִידוֹ
דְּעֵלְמָא דְאַתִּי.

פְּתַח וְאָמַר, (שיר השירים ג) הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת
יְרוּשָׁלַיִם אִם תִּמְצְאוּ אֶת דּוּדֵי מַה תִּגִּידוּ לוֹ
שְׁחֹלֵת אֶהְבֶּה אָנִי. וְכִי מָאן קָרִיב לְמִלְכָּא כְּבִנְסַת
יִשְׂרָאֵל, דְּאִיהִי אֲמַרְתָּ אִם תִּמְצְאוּ אֶת דּוּדֵי מַה
תִּגִּידוּ לוֹ. אֵלָּא בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם, אֵלִין אֵינּוּן נְשִׁמְתָּהוֹן
דְּצַדִּיקֵיָא דְּאֵינּוּן קָרִיבִין לְמִלְכָּא תְּדִיר, וּמוֹדְעִין
לְמִלְכָּא בְּכָל יוֹמָא עֶסְקוּי דְּמִטְרוּנִיתָא.

דְּהָכִי אֹלִיפְנָא, בְּשַׁעְתָּא דְּנִשְׁמַתָּא נְחַתַת לְעֵלְמָא,
כְּנִסַת יִשְׂרָאֵל עָאֵלַת עֵלָּה בְּקִיּוּמָא דְּאוּמָאָה,
דִּיחֵי לְמִלְכָּא, וְיִזְדַּע לִיה רְחִימוּתָא דִּילָּה לְנַפְיָה, בְּגִין
לְאַתְפִּיּוּסָא בְּחֵדִיָּה.

וּבְמַה, בְּגִין דְּחִיּוּבָא עַל בַּר נֶשׁ לְיַחְדָּא שְׂמָא

לשון הקודש

בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם אֵלֶּוּ הֵם נְשִׁמוֹת הַצַּדִּיקִים,
שֶׁהֵם תְּמִיד קְרוּבִים לְמִלְכָּה, וּמוֹדְעִים
לְמִלְכָּה בְּכָל יוֹם אֶת עֶסְקֵי הַגְּבִירָה.
שְׂבָבָה לְמַדְנֵהוּ, בְּשַׁעָה שֶׁהַנְּשִׁמָּה יוֹרְדַת
לְעוֹלָם, כְּנִסַת יִשְׂרָאֵל נְכִנְסַת עֲלֶיהָ
בְּקִיּוּם שָׁל שְׁבוּעָה, שֶׁתִּגִּיד לְמִלְכָּה וְתוֹדִיעַ
לוֹ אֶהְבֶּתָה אֵלָיו, כְּדֵי לְהַתְּפִיּוּם עִמוֹ.
וּבְמַה? מִשּׁוֹם שֶׁחִיּוּב עַל כֵּן אָדָם לְיַחְדַּר

הַזֶּה, לְחוּף אֲנִיּוֹת - בְּעוֹלָם הַבָּא, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קד) שָׁם אֲנִיּוֹת יְהִלְכוּן וְגו'.
שְׂשִׁים הוּא שְׁפַע הָעוֹלָם הַבָּא.

פְּתַח וְאָמַר, (שיר ה) הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת
יְרוּשָׁלַיִם אִם תִּמְצְאוּ אֶת דּוּדֵי מַה תִּגִּידוּ
לוֹ שְׁחֹלֵת אֶהְבֶּה אָנִי. וְכִי מִי קְרוּב
לְמִלְכָּה כְּמוֹ כְּנִסַת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִיא אוּמְרַת,
אִם תִּמְצְאוּ אֶת דּוּדֵי מַה תִּגִּידוּ לוֹ? אֵלָּא